

**52.856
milions de
pressupost**

La Conselleria de Cultura de la Generalitat Valenciana administra actualment un pressupost anual de 52.856 milions de pessetes, dels quals 35.015 corresponen a despeses de personal, 2.000, a despeses corrents i 10.558, a transferències corrents. Les inversions reals previstes per a l'any 1984 són de 4.842 milions, corresponents a la Direcció General de Coordinació i Gestió de Serveis Educatius, i 374 milions, a l'àrea de promoció cultural.

L'organigrama definitiu de la Conselleria, amb una secretaria general i set direccions generals (Joventut i Esports, Patrimoni, Cultura, Coordinació i Gestió de Serveis Educatius, EGB, Ensenyament Mitjà i Universitat), no respon encara exactament a la distribució de pressuposts generals. Però les xifres evidencien ja les línies de treball prioritari de la Conselleria, vertebrades a l'entorn de les competències exclusives en matèria d'educació i de cultura. L'àrea d'Educació, concretament (a l'espera d'incorporar totes les competències d'universitat), assumeix les partides pressupostàries més altes, seguida de Joventut i Esports, amb 1.024 milions de pessetes.

El programa de Ciscar

Una crítica al pla d'actuació de la Conselleria de Cultura

Adolf BELTRAN

El conseller de Cultura de la Generalitat Valenciana, Cebrià Ciscar, convocà el dia 7 de maig un bon grapat d'intel·lectuals, artistes i professionals de la cultura, entre els quals hi havia escriptors, com Vicent Andrés Estellés, Juan Gil-Albert o Lluís Guarner; artistes, com Andreu Alfaro; el rector de la Universitat de València, Joaquim Colomer, i altres. Era significativa la poca presència d'escriptors joves en català, de membres de la cançó i d'alguns noms coneguts d'altres especialitats. L'objectiu de la convocatòria era exposar-los el seu programa d'actuació per als pròxims mesos. La presentació, comentada amb discreció als mitjans informatius, constituï tot un exemple de la barreja de bona voluntat, impossibili-

tat política, exotisme provincial i confusió que caracteritza aquest sector al País Valencià.

Bona voluntat per part d'un Cebrià Ciscar sempre moderat i decidit a no estirar més el braç que la mà-nega. Impossibilitat política del seu partit per a assumir el conflicte cultural valencià en els termes justs (la cultura catalana segueix sense existir com a tal al País Valencià). Exotisme provincial reflectit en algunes de les intervencions dels participants, especialment delirants i descontextualitzades (una senyora apotecària llegí un pintoresc manifest sobre la cultura, la neteja i la seguretat ciutadana). I confusió promoguda per la silenciosa i preferent presència d'alguns intel·lectuals (com ara Joan Fuster), definidament allunyats en els seus escrits del context, els termes i les el·lipsis, amb què

es plantegen normalment les coses des de la Generalitat.

El programa presentat en aquell acte, anècdotes a banda, permet una anàlisi de la política sectorial del PSOE, del seu projecte cultural per al País Valencià, dels horitzons que obri i de les hipoteques amb què treballa.

L'actuació més prestigiosa de la Conselleria de Cultura, el seu capital més valorat, és la introducció del català als centres educatius. En aquest sentit, es proposa completar la implantació de l'assignatura a tots els nivells de BUP, COU i FP, i a les comarques catellanoparlants. Pel que fa a l'escolarització en valencià, la Conselleria planteja, per al pròxim curs 1984-85, un procés «gradual i progressiu» d'implantació en aquelles localitats en què l'ús de la llengua presenta un major

nivell, adequant-lo «a les característiques de l'alumnat i a les possibilitats organitzatives de la plantilla de professorat». Respecte a l'ensenyament mitjà, la valencianització haurà de ser fruit «d'un gran esforç de conscienciació i preparació lingüística del professorat». Concrets, com veiem, els objectius per a l'ensenyament de la llengua, i molt vagues —extremadament vagues i precabuts— els criteris prevists per a avançar-ne la generalització com a vehicle educatiu.

La implantació de l'ensenyament del valencià ha trobat fortes reticències a l'interior del mateix Partit Socialista (especialment a les comarques del sud i amb el regidor de l'Ajuntament d'Alacant Antonio Martínez Bernicola en primer lloc). Aquest fet exemplifica les limitacions que pateix la política del

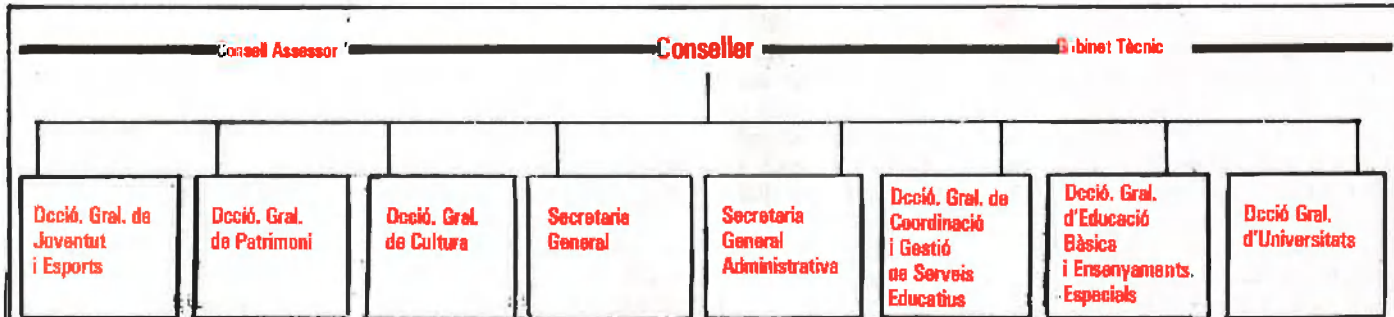
Poques perspectives per a l'ensenyament en valencià / Francesc i Ciscar

govern valencià. La Conselleria, mentrestant, promet un *Llibre blanc de l'educació a la Comunitat Valenciana*, que caldrà esperar amb atenció.

Per al desenvolupament

de l'altre aspecte de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià, les previsions són descoratjadores, si no es concreten amb profunditat més endavant. L'ús oficial de la llengua a l'Ad-

ministració no es garanteix només amb iniciatives per a l'elaboració d'un llençatge administratiu, amb diversos estudis, enquestes, convenis i informes tècnics. Molt menys encara es pot garantir l'ús normal de la llengua a la societat mitjançant tres o quatre publicacions relacionades amb el tema, la traducció de les pàgines de la guia telefònica, l'elaboració d'un estudi sociolingüístic i la promesa d'una «campanya de sensibilització lingüística», que s'havia anunciat per a la primavera, ha estat posteriorment retardada i no apareix dotada amb quantitats econòmiques significatives. Inconnexa i pobra és la política de la Conselleria en aquest camp. Una Conselleria que pareix ignorar la seua capacitat de funcionament com a coordinadora de l'activitat de les institucions al País Valencià, quan, per exemple, una acció conjunta dels ajunta-

Els homes del conseller

Cebrià Ciscar ha anat perfilant, no sense problemes, el seu equip durant el primer any posterior a les eleccions autonòmiques. Algunes dimissions, com la de Trinitat Simó, fugaç directora general d'Activitats Artístiques, han posat

de relleu que no tot és consens al seu departament. En tot cas, l'organigrama de funcionament apareix cobert, en la totalitat de les àrees, de la següent manera:

La secretaria general de la Conselleria correspon a Vicent Frontera, mentre que el cap del gabinet tècnic del conseller és Vicent Todolí. La Direcció General de Coordinació i Gestió de Serveis Educatius és res-

ponsabilitat de Carlos Fernández. Baltasar Vives, un històric del moviment de mestres, és el director general d'Educació General Bàsica i cap del Gabinet d'Ús i Ensenyament. Xavier Paniagua, provinent de l'ICE de la Universitat, és el director general d'Ensenyament Mitjà, i, Joan Romero, el d'Universitat. José Antonio Ibars és el director general de Joventut i Esports, mentre que Emi-

li Soler, militant influent del PSOE a Alacant, és el responsable de tota l'àrea de Promoció Cultural. El darrer fitxatge de l'equip de Ciscar ha estat el crític i teòric de l'art, retornat de Gran Bretanya, Tomàs Llorens, el qual s'ha fet càrrec de la Direcció General de Patrimoni, secció resultant de la reestructuració de l'anterior Direcció General d'Activitats Artístiques.

ments i les diputacions podria jugar un bon paper de cara a la normalització lingüística.

Pel que fa a la cultura, el programa s'assembla en alguns aspectes més a la planificació d'una empresa d'animació cultural que no a la d'un govern autònom. Exposicions itinerants, actes, campanyes i publicacions, integren un apartat de promoció cultural en l'heterogeneïtat del qual és difícil detectar unes directrius articulades. La constitució del Centre Dramàtic de la Generalitat, la formació de l'Orquestra Simfònica de la Comunitat Valenciana (rebuda amb reticències pels músics d'orquestrés que ja funcionen, com ara la Municipal de València) i la creació d'una Fílmoteca de la Generalitat, són tres iniciatives perfectament vàlides que no esgoten, però, les necessitats en els camps del cinema, el teatre i la música. En l'apartat del cinema, particularment, Ciscar anuncià la publicació d'un Decret per al suport a la producció cinematogràfica, en una direcció que voldria seguir les passes de l'eficax política del govern basc en aquest sentit.

En el sector del llibre, el programa parteix d'un objectiu encomiable: aconseguir que totes les poblacions de més de tres mil habitants compten, si més no, amb una biblioteca pública. No obstant això, sols una referència fugissera del conseller a la intenció d'establir una fórmula de compra automàtica d'un nombre d'exemplars de cada títol publicat, toca de prop els problemes del món editorial.

La protecció jurídica i la restauració del patrimoni històric, artístic i arqueològic, són objectius que es veuen completats per una política de centralització i

millora de la qualitat dels museus. Excepte per la via indirecta dels convenis amb la Universitat, la Conselleria no preveu una intervenció en l'àmbit de la ciència i la investigació.

En definitiva, el programa no aborda aspectes com l'associacionisme cultural o la política en relació a l'empresa i la infraestructura cultural privades, no fa referència als problemes específics dels artistes i els intel·lectuals, i

El conseller ha dissenyat la seua política / Francesc Ciscar

oblida la definició explícita d'un model de desenvolupament cultural per a la societat valenciana. Marcat per la necessitat d'omplir un buit quasi absolut des d'unes posicions polítiques hipotecades per l'ambigüitat en molts punts, i per la voluntat de conciliar pràctiques culturals molt allunyades, aquest pla d'actuació de la Conselleria que més presupost i transferències té al seu càrrec dins la Generalitat Valenciana és una incògnita oberta al futur.

LLIBRERIA

TRES I QUATRE

Des del 1968,
treballem per
la difusió
del llibre
català

C/ PEREZ BAYER 7

TELÈFON (96) 3529110

VALENCIA 2